

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА НА ТРУДА

(Обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86 и 96 от 2017 г., доп., бр. 102 от 2017 г., изм. и доп., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., доп. бр. 79 от 2019 г., изм. и доп., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г., изм. и доп. бр. 25, 51, 58, 62 и 104 от 2022 г., изм. и доп., бр. 11, 14, 66, 84, 85 и 106 от 2023 г., изм. и доп., бр. 27, изм. бр. 39, 66, 67 и 70 от 2024 г., изм. бр. 115 от 2025 г. и бр. 16 от 2026 г., изм. и доп. бр. 51 и 69 от 2026 г.)

§ 1. В чл. 244 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

“(2) Минималната работна заплата за страната за следващата година се определя до 15 август на текущата година като се вземат предвид следните критерии:

1. покупателна способност на минималната работна заплата за страната, като се взема предвид издръжката на живот;

2. общо равнище на работните заплати и тяхното разпределение;

3. темп на растеж на работните заплати;

4. дългосрочни равнища на производителността на труда в страната.“

2. Създават се ал. 4, 5 и 6:

„(4) Веднъж на три години се извършва оценка на адекватността на минималната работна заплата за страната, като се вземат предвид следните референтни стойности:

1. 60 на сто от размера на brutната медианна работна заплата;

2. размера на издръжката на живот.

(5) Минималната работна заплата за страната и оценката на нейната адекватност се определят в сътрудничество и след консултации с представителните организации на работниците и служителите и на работодателите по ред и начин, определени с наредба на Министерския съвет.

(6) По-големи размери на минималната работна заплата могат да се уговарят в колективен трудов договор на отраслово и браншово равнище.”

§ 2. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 26:

„26. „Минимална работна заплата“ е най-ниското основно месечно трудово възнаграждение за отработено време или за извършена работа.“

Заключителна разпоредба

§ 3. Председателят на Националния статистически институт утвърждава ред и начин за определяне и публикуване на данните за издръжката на живот в 9-месечен срок от влизане в сила на този закон.